

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Nejvyššímu správnímu soudu**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2019, č. j. 62 A 14/2018 – 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 7. 2019 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byly výrokem I. spojeny ke společnému projednání a výrokem II. odmítnuty jeho žaloby proti usnesením žalovaného - Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017 – 13, ze dne 11. 4. 2018, č. j. 6 As 114/2018 – 36, ze dne 26. 4. 2018, č. j. 7 As 154/2018 – 20, a ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 177/2018 – 43. Nejvyšší správní soud těmito usneseními odmítl kasační stížnosti proti rozhodnutím krajského soudu, respektive Nejvyššího správního soudu pro nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), respektive pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., „[s]oudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“).“

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“

[4] Stěžovatel v projednávané věci podal u Krajského soudu v Brně „žaloby“ proti rozhodnutím Nejvyššího správního soudu vydaným v řízeních o kasačních stížnostech podaných stěžovatelem v jiných věcech. Soudní řád správní nicméně nepřipouští, aby bylo správní žalobou napadeno rozhodnutí správního soudu (srov. výše citovaný § 4 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy). Jakkoliv byla podání stěžovatele učiněná u krajského soudu označena jako „žaloba“, je zřejmé, že v uvedených

souvislostech se dle jejich obsahu o žaloby ve správním soudnictví vůbec nemohlo jednat, a tato podání tudíž ani nebyla „*způsobilá*“ řízení o žalobě zahájit. Bylo proto zcela namístě, aby krajský soud vyrozuměl o této skutečnosti stěžovatele toliko neformálním přípisem a věc bez dalšího založil. Rozhodl-li krajský soud o odmítnutí stěžovatelových „*žalob*“ usnesením, poskytl mu tím určitý procesní „*nadstandard*“, který nicméně nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[5] Jestliže pak stěžovatel napadl takové usnesení kasační stížností, nelze na ni hledět jako na kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (neboť o návrh se v případě jeho „*žalob*“ vůbec nejednalo) a nutno ji hodnotit jako nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. července 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu